

zaaknummer 2011T497

Datum 15 oktober 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

de klager,

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. M.L.J. Bomers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

de aangeklaagde,

wonende te [plaats],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

lid van de Congregatie van de Paters Maristen Nederland.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 28 februari 2012. Op 27 april 2012 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen van aangeklaagde. Op 11 juni 2012 is voorts een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ontvangen van [naam], regionale overste van de Paters Maristen.

Op 23 augustus 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur. Aangeklaagde is eveneens verschenen. Klager en aangeklaagde zijn afzonderlijk van elkaar gehoord en hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde woonde in het [klooster] in [plaats]. Klager leerde aangeklaagde in zijn lagere schooltijd kennen als jongerenpastor. Na de schoolverlatingsdagen, waarin aangeklaagde de leiding had en zij elkaar beter hadden leren kennen, nodigde aangeklaagde klager regelmatig uit om naar het klooster te komen. Zij spraken dan met elkaar over religie, politiek en andere zaken. Voorts maakte aangeklaagde klager deelgenoot van zijn hobby's, waaronder tropische vogels, tafeltennis en fotografie. Aangeklaagde had ook een donkere kamer (doka) waarin hij foto's ontwikkelde. Hij nodigde klager steeds vaker uit om mee te gaan naar die doka. Op een gegeven moment, klager was toen ongeveer dertien jaar oud, begon aangeklaagde in de doka tegen klager aan te rijden en zijn intieme delen te betasten,

waarbij aangeklaagde zwaar begon te ademen en te hijgen. Klager hoefde geen seksuele handelingen bij aangeklaagde te verrichten. Dit misbruik vond ongeveer eenmaal per twee weken plaats, gedurende twee tot drie jaar.

2.2. Het misbruik verwarde klager. Hoewel hij het misbruik vreselijk vond en zich misbruikt voelde, vond hij aangeklaagde een aimabele man en was hij geïnspireerd en geboeid door aangeklaagde. Bovendien vond hij het moeilijk om het misbruik bij zijn ouders aan te kaarten. Daarom bleef klager aangeklaagde toch steeds opzoeken in het klooster. Klager is door het misbruik onzekerder geworden en hij heeft minder vertrouwen in de medemens. Hij is niet haatdragend tegenover aangeklaagde, maar er is wel twijfel ontstaan over de oprechtheid van het overige contact dat hij had met aangeklaagde: was dat contact oprecht of alleen maar als opstapje naar het misbruik?

2.3. Klager vraagt erkenning van het hem aangedane leed en spijtbetuiging.

3. Het verweer

Aangeklaagde stelt in zijn verweerschrift dat hij zich de door klager beschreven handelingen niet precies kan herinneren, maar dat hij deze ook zeker niet wil ontkennen. Ter zitting heeft aangeklaagde aangegeven dat hij klager goed kent en dat hij destijds een leuk vriendschappelijk/vaderlijk contact had met klager. De frequentie en de duur van het misbruik lijkt hem wat veel, maar ook dit wil hij niet ontkennen. De klacht van klager heeft hem diep geraakt. Aangeklaagde stelt dat hij zich destijds onvoldoende heeft gerealiseerd waar hij mee bezig was. Hij is veroordeeld voor seksueel misbruik van meerdere jongens. Na deze veroordeling is hij gaan beseffen wat voor consequenties zijn handelingen hadden voor deze jongens en dus ook voor klager. Aangeklaagde biedt klager zijn diepe excuses aan voor hetgeen hij hem heeft aangedaan.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer vijfendertig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het tijdsverloop zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Nu aangeklaagde de gebeurtenissen die klager schetst niet ontkent, is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat die gebeurtenissen hebben plaatsgevonden.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas ongeveer 13 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een persoon die hij had moeten kunnen vertrouwen.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde reeds sinds 1994 geen kerkelijke functie meer bekleedt, zal de Klachtencommissie geen maatregelen tegen hem adviseren. De Klachtencommissie zal zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan. Aangeklaagde heeft daartoe een eerste stap gedaan door ter zitting het leed van klager te erkennen en spijt te betuigen.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van Paters Maristen Nederland de klacht gegrond te verklaren, het leed van klager te erkennen en daarvoor (nogmaals) oprecht spijt te betuigen.

Dit advies is vastgesteld op 15 oktober 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, zr. J.G.M. Verwijs, O. Praem, en prof. Dr. H.B.M. van de Wiel, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van Paters Maristen Nederland, aan aanklaagde en aan klager verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager en aangeklaagde schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.